

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж3-По1 1/21
1.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, као суд трећег степена, у већу састављеном од судија Мирјане Поповић, председника већа, Зорана Савића, Милене Рашић, Душка Миленковића и Татјане Вуковић, чланова већа и Гордане Миловановић, записничара, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, у кривичном предмету **окривљеног АА** због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби окривљеног АА и жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката мр Немање Јоловића, адвоката Татјане Јовановић и адвоката Зорана Перовића, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.бр.23/16 од 23.01.2017. године, након претреса одржаног дана 09.07.2021. године, у смислу одредбе члана 449 Законика о кривичном поступку, уз учешће заменика ТОК Горана Марјановића, окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Татјане Јовановић, Немање Јоловића, Зорана Перовића и Предрага Ћетковића, након већања и гласања дана 01.10.2021. године, једногласно, донео је следећу

ПРЕСУДУ

Поводом жалби окривљеног АА и његових бранилаца адвоката мр Немање Јоловића, адвоката Татјане Јовановић и адвоката Зорана Перовића, **а по службеној дужности, у погледу чињеничног описа дела и усвајањем жалби** окривљеног АА и његових бранилаца адв мр Немање Јоловића и Татјане Јовановић, те поводом жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Перовића, **а по службеној дужности, у смислу члана 451 ЗКП, у делу одлуке о кривичној санкцији,**

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.бр.23/16 од 23.01.2017. године, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као суд трећег степена,

Окривљеног АА, ...

ОГЛАШАВА КРИВИМ

Што је:

Неутврђеног дана у лето ... или ... године, у канцеларији Општинског суда у ..., која се тада налазила у ..., као службено лице ... Општинског суда у ..., искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем граница свог службеног овлашћења, свом пријатељу, осуђеном ББ, према коме је поступак окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1 23/16 од 23.01.2017.године, која је постала правноснажна доношењем пресуде истог суда Кж3.По1.бр.2/17 од 28.09.2017. године, прибавио имовинску корист у износу преко 1.500.000,00 динара, тако што је у својству службеног лица, ... Општинског суда у ..., омогућио оверу фиктивног уговора о купопродаји од 30.12.1997. године, који је сачињен између ДТП “ВВ” из ..., као продавца, чији је директор био осуђени ГГ, према коме је поступак окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1 23/16 од 23.01.2017.године, која је постала правноснажна доношењем пресуде истог суда Кж3.По1.бр.2/17 од 28.09.2017. године, и СУР “ДД” из ..., власништво осуђеног ББ, као купца, а тиме и преношење права својине на објекту у улици ... број ... у ..., површине 324 м2, окривљеном ББ, иако је знао да осуђени ББ за предметни локал неће платити никакву цену, а која наведеним уговором није ни одређена, тако што је наложио службеницима суда ЂЂ и ЕЕ да се изврши овера овог уговора, те су у уписник овере Општинског суда у ... за 1998. годину, на страни где се налазио број 302/98 од 02.04.1998. године, која рубрика је претходно избељена коректором, у колонама 3, 5, 6, 8, 9 и 10, уписани подаци и то: у колони 3 “ББ”, а испод “ГГ”, у колони 5 потпис ГГ, у колони 6 “Уговор о купопродаји”, у колони 8 “лично познат” и број "...”, у колони 9 број “255/93” и колони 10 “...”, при чему је рукопис уклопљен са претходним и наредним бројевима овера, иако им није презентован уговор, нити су били присутни потписници уговора, а потом је на примерку потписаног уговора од 30.12.1997. године писаћом машином исписана клаузула овере под Ов.бр.302/98 од 02.04.1998. године са потписом референта “ЂЂ”, оверена округлим печатом Општинског суда у ... број 2, а потом је осуђени ББ, овако сачињен и оверен фиктивни купопродајни уговор искористио и противправно, уговором о продаји од 24.12.2002. године, предметни локал продао Универзитету у ..., са седиштем у ... за купопродајну цену од 20.040.000,00 динара, те на тај начин себи прибавио противправну имовинску корист у наведеном износу,

-чиме је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ,

па га суд, применом напред наведене законске одредбе и одредби члана 4, 42, 43, 45, 54 и 63 Кривичног законика и члана 424 Законика о кривичном поступку,

О С У Ћ У Ј Е

На казну затвора у трајању од **2 (две) године**, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 24.09.2011. године када је лишен слободе до 08.03.2012. године, када му је притвор укинут.

На основу одредбе члана 262 став 2 у вези члана 264 став 1 Законика о кривичном поступку окривљени АА се обавезује да суду накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

У преосталом делу жалбе окривљеног АА и његових бранилаца адвоката мр Немање Јоловића, адвоката Татјане Јовановић и у целости жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Перовића, се **ОДБИЈАЈУ** као неосноване.

Образложење

Пресудом Посебног одељења, Вишег суда у Београду К.По1.бр.23/14 од 17.03.2015. године, ставом првим изреке окривљени ББ је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у подстрекавању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 34 КЗ, а окривљени ГГ кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ. Ставом другим изреке исте пресуде окривљени АА је ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, а окривљени ЂЂ и оптужени ЕЕ по једно кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 35 КЗ, док је ставом трећим изреке исте пресуде је окривљени ЖЖ ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ. На основу одредбе члана 265 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на окривљене АА, ББ, ГГ, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.бр.10/15 од 06.11.2015. године, усвојена је жалба Тужиоца за организовани криминал и преиначена је пресуда Посебног одељења Вишег суда у Београду К.По1.бр.23/14 од 17.03.2015. године тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА, ББ, ГГ, ЂЂ и ЕЕ огласио кривима и то окривљеног ББ због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у подстрекавању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 34 КЗ, окривљеног ГГ због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, окривљеног АА због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359

став 3 у вези става 1 КЗ и окривљеног ЂЂ и ЕЕ због по једног кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ, па их је осудио и то окривљеног АА на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору, окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору, окривљеног ГГ на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору, окривљеног ЂЂ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору и окривљеног ЕЕ на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору. Окривљеном АА је изречена и мера безбедности забране вршења позива у области правосуђа (тужилачког и судијског) у трајању од 2 (две) године рачунајући од дана правноснажности пресуде. Од окривљеног ББ одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 20.040.000,00 динара па је овај окривљени обавезан да предметни износ исплати буџету Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени АА, ББ, ГГ, ЂЂ и ЕЕ су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини је одлучено да ће првостепени суд одлучити посебним решењем. Наведеном пресудом одбијена је као неоснована жалба Тужиоца за организовани криминал у односу на окривљеног ЖЖ, па је пресуда Посебног одељења Вишег суда у Београду К.По1.бр.23/14 од 17.03.2015. године у односу на овог окривљеног потврђена.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одлучујући у трећем степену решењем КжЗ.По1.бр.2/16 од 12.05.2016. године, усвојио жалбе окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Зорана Перовића, Татјане Јовановић, Немање Јоловића и Жељка Дамјановића, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Зорана Јаковљевића, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Радомира Илића, браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Божа Прелевића и браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Драгана Палибрка и укинуо пресуду Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.бр.10/15 од 06.11.2015. године у осуђујућем делу, те је у том делу предмет вратио Апелационом суду у Београду, Посебном одељењу за организовани криминал на поновно одлучивање.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.бр.23/16 од 23.01.2017. године, која је и у овом поступку ожалбена, усвојена је жалба Тужиоца за организовани криминал и преиначена пресуда Посебног одељења Вишег суда у Београду К.По1.бр.23/14 од 17.03.2015. године, тако што је Апелациони суд у Београду, ставом I изреке пресуде окривљеног ББ огласио кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у подстрекавању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 34 КЗ, а окривљеног ГГ због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ. Ставом другим изреке исте пресуде окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, а окривљени ЂЂ и окривљени ЕЕ због извршења по једног кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, у вези члана 35 КЗ. Окривљени АА је затим осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју ће се урачунати време проведено у притвору, окривљени ББ на казну затвора од такође 3 (три) године у коју казну ће се урачунати време проведено у

притвору, окривљени ГГ на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју ће се урачунати време проведено у притвору, окривљени ЂЂ због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју ће се урачунати време проведено у притвору, а окривљени ЕЕ због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ на казну затвора у трајању од 2 (две) године. На основу одредбе члана 85 КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности забране вршења позива у области правосуђа (тужилачко у сидијско) у трајању од 2 (две) године рачунајући од правноснажности пресуде. Од окривљеног ББ је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 20.040.000,00 динара па је овај окривљени обавезан да назначени износ исплати буџету Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. На основу одредбе члана 262 став 2 ЗКП окривљени АА, ББ, ГГ, ЂЂ и ЕЕ обавезани су да суду накнаде трошкове кривичног поступка о чијој ће висини првостепени суд одлучити накнадно посебним решењем.

Одлучујући о правилности и законитости ове пресуде Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, у трећем степену, је пресудом КжЗ.По1.бр.2/17 од 28.09.2017. године ставом првим изреке одбио као неосноване жалбе окривљеног ББ и његових бранилаца адвоката Зорана Перовић и Зорана Јакољевића и браниоца окривљеног ГГ адвоката Радомира Илића – Раце, те је пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.01.2017. године у односу на окривљене ББ и ГГ потврђена. Ставом другим изреке усвајањем жалбе окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Татјане Јовановић, адвоката мр Немање Јоловића и адвоката Зорана Перовића те браниоца окривљеног ЂЂ адвоката Божа Прелевића и браниоца окривљеног ЕЕ адвоката Драгана Палибрка, преиначена је пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.01.2017. године, тако што је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као суд трећег степена, окривљеног АА због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ за које је другостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци у коју ће се урачунати време проведено у притвору, док су жалбе окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Татјане Јовановић, адвоката мр Немање Јоловића и адвоката Зорана Перовића у преосталом делу одбијене као неосноване, а пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.01.2017. године у односу на окривљеног АА у непреиначеном делу потврђена. Истом пресудом окривљени ЂЂ и ЕЕ су на основу одредбе члана 423 став 2 ЗКП ослобођени оптужбе да су у време, на месту и на начин описан изреком пресуде извршили по једно кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 35 КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног ЂЂ и ЕЕ на основу одредбе члана 261 и члана 265 ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд у Београду је пресудом Кзз.Ок.4/2018 од 02.03.2018. године одбио као неосноване захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног

АА адвоката мр Немање Јоловића и Татјане М. Јовановић, Жељка Дамјановића и Зорана Перовића, те бранилаца окривљеног ББ адвоката Зорана Перовића, Жељка Дамјановића, Зорана Јаковљевића и Снежане Милићевић, који су поднети против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.01.2017. године и Кж3.По1.бр.2/17 од 28.09.2017. године, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), 4), 7), и 8) из става 2. тачка 1) Законик о кривичном поступку, те из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док су у осталом делу захтеви за заштиту законитости бранилаца ових окривљених, као и допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ адвоката Зорана Јаковљевића од 23.02.2018. године, одбачени.

Одлуком Уставног суда Републике Србије број Уж-12021/17 од 04.01.2021. године, под тачом један изреке усвојена је уставна жалба АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду – Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.јануара 2017. године, пресуде Апелационог суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал Кж3.По1.2/17 од 28.септембра 2017. године и пресуде Врховног касационог суда у Београду Кзз.Ок.4/18 од 02.03.2018. године, те је утврђено да је подносиоцу уставне жалбе наведеним пресудама повређено право на непристрасан суд, као елемент права на правично суђење, зајамчен одредбом члана 32. Устава Републике Србије, док је у преосталом делу уставна жалба у односу на право на непристрасан суд одбачена. Под тачком два изреке ове одлуке поништене су пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж3.По1.2/17 од 28.септембра 2017. године и пресуда Врховног касационог суда у Београду Кзз.Ок.4/18 од 02.03.2018. године, у делу који се односи на подносиоца уставне жалбе АА, те је одређено да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал донесе нову одлуку о жалбама АА и његових бранилаца адвоката мр Немање Јоловића, Татјане Јовановић и Зорана Перовића, које су изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.јануара 2017. године.

Поступајући по налогу из одлуке Уставног суда број Уж.12021/2017 од 04.01.2021. године, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је као суд трећег степена испитујући правилност и законитост пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.јануара 2017. године, у делу који је одлуком Уставног суда поништен, а који се односи на окривљеног АА, донео одлуку као у изреци ове пресуде, а ово из следећих разлога:

Окривљени АА је жалбу против пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.јануара 2017. године, изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 437 тачка 1 у вези члана 438 став 1 тачка 2, 4, 7 и 11 и става 2 тачка 1, 2 и 3 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 тачка 3 у вези члана 440 став 2 у вези става 1 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 тачка 2 у вези члана 439 тачка 1 ЗКП, одлуке о казни – кривичној санкцији, мери безбедности и трошковима кривичног поступка из члана 437 став 4 у вези члана 441 став 1, 2 и 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду као суд трећег степена закаже јавну седницу, а затим одржи

и претрес те усвоји жалбу и пресуду преиначи тако што ће у односу на окривљеног одбити као неосновану жалбу Тужиоца за организовани криминал изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.23/14 од 17.03.2015. године и потврдити наведену пресуду или на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ или усвоји жалбу и на основу одредбе члана 422 тачка 3 ЗКП побијану пресуду преиначи и пресудом одбије оптужбу Тужилаштва за организовани криминал Кт.21/11 од 05.12.2011. године измењену 23.04.2013. године, а одлучи да, у сваком од предложених случајева, трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног АА у целини падну на терет буџетских средстава суда;

Бранилац окривљеног АА, адвокат Татјана Јовановић, је благовремену жалбу изјавила због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 437 тачка 1 у вези члана 438 став 1 тачка 2, 4, 7 и 11 и става 2 тачка 1, 2 и 3 у вези члана 57 став 2, члана 62, члана 428 и члана 462 став 3 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 тачка 3 у вези члана 440 став 2 у вези става 1 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 тачка 2 у вези члана 439 тачка 1 ЗКП, одлуке о казни и мери безбедности и трошковима кривичног поступка из члана 437 тачка 4 у вези члана 441 став 1, 2 и 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду усвајањем жалбе преиначи тако што ће у односу на окривљеног АА као неосновану одбити жалбу јавног Тужиоца за организовани криминал, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, К.По1.бр.23/14 од 17.03.2015. године и потврди наведену пресуду или применом одредби члана 423 тачка 2 ЗКП окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ или усвајањем жалбе на основу одредбе члана 422 тачка 3 ЗКП побијану пресуду преиначи и пресудом одбије оптужбу ТОК-а Кт.21/11 од 05.12.2011. године измењену 23.04.2013. године и у сваком од предложених случајева одлучи да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног АА у целости падну на терет буџетских средстава суда;

Бранилац окривљеног АА, адвокат мр Немања Јоловић, је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 тачка 1 у вези члана 438 став 1 тачка 1, 2, 4, 7 и 11 и става 2 тачка 1, 2 и 3 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 тачка 3 у вези члана 440 став 2 у вези става 1 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 тачка 2 у вези члана 439 тачка 1 ЗКП, одлуке о казни и мери безбедности и трошковима кривичног поступка из члана 437 тачка 4 у вези члана 441 став 1, 2 и 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду преиначи тако што ће у односу на АА одбити жалбу Тужилаштва за организовани криминал изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.23/14 од 17.03.2015. године, као неосновану, те потврдити пресуду или да у односу на окривљеног АА применом члана 422 тачка 3 ЗКП донесе одбијајућу пресуду и одлучи да трошкови кривичног поступка у целости падају на терет буџетских средстава суда;

Бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Перовић, је жалбу изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања и погрешне примене материјалног права уз предлог да жалбено веће Апелационог суда у Београду претходно закаже седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, потом одржи претрес у смислу члана 464 став 1 у вези члана 449 ЗКП, а потом преиначи нападнуту пресуду, уважи жалбу браниоца окривљеног АА и на основу члана 422 тачка 3 ЗКП, пресудом одбије оптужбу ТОК-а Кт.21/11 од 17.04.2015. године према окривљеном АА или на основу одредбе члана 459 ЗКП усвоји жалбу окривљеног АА, преиначи другостепену пресуду те одбије жалбу ТОК-а као неосновану и потврди пресуду Вишег суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.23/14 од 17.03.2015. године или применом члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљеног АА ослободи оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ.

Тужилаштво за организовани криминал је поднеском Ктж.бр.10/17 од 11.04.2017. године, предложило да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, између осталог одбије као неосновану жалбу окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Зорана Перовића и Татјане Јовановић и адвоката мр Немање Јоловића, те да ожалбену пресуду Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.01.2017. године потврди.

Код чињенице да је ова пресуда Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1.По1.23/16 од 23.јануара 2017. године, одлуком Уставног суда поништена само у делу који се односи на окривљеног АА, те да је у преосталом делу, како осуђујућем - у односу на окривљеног ББ и ГГ, тако и у ослобађајућем делу - у односу на окривљеног ЂЂ и ЕЕ, правноснажна пресуда остала неизмењена, то је сходно новонасталој ситуацији, те корпусу доказа који терете окривљеног АА, са једне стране и са друге стране корпусу доказа који му иду у прилог, закључио да је у циљу потпуног и правилног утврђења чињеничног стања нужно одржати претрес пред трећестепеним судом, а сходно одредби члана 449 ЗКП, а будући да укидање пресуде сходно одредби члана 464 у вези члана 455 став 2 ЗКП није могуће, с обзиром да је у овом предмету другостепена пресуда већ једном укинута.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одржао претрес дана 09.07.2021. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Горана Марјановића, окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Татјане Јовановић, Немање Јоловића, Зорана Перовића и Предрага Ћетковића, након чега је читањем свих релевантних писмена у предмету Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.23/14 и у спису предмета Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 23/16 од 23.01.2017. године, а оценом одбране окривљеног АА и других доказа појединачно и у међусобној вези, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Наиме, на претресу пред другостепеним судом је прочитана пресуда Вишег суда у Београду К-По1 бр.23/14 од 17.03.2015. године, записник са претреса пред другостепеним судом са изведеним доказима пред првостепеним, другостепеним и судом трећег степена, а након чега је у доказном поступку саслушан окривљени АА, те су на основу одредбе члана 406 став 5 ЗКП прочитане одбране окривљених ГГ и ББ дате током првостепеног, другостепеног и суда трећег степена, након чега су прочитани

искази сведока, налази вештака са усменим образложењима са претреса, транскрипти преслушаних разговора, извршен је увид у спис и целокупну документацију у списима, као и све доказе из првостепеног поступка, другостепеног поступка и суда трећег степена, осим одбрана окривљених ЂЂ и ЕЕ, датих у свим фазама поступка, а затим је прочитан поднесак насловљен као “Захтев за понављање кривичног поступка пред Вишим судом у Београду Посебно одељење за организовани криминал” од 12.06.2019. године са прилозима, а који се тичу здравственог стања окривљеног АА, заједно са налазом и мишљењем судско-медицинског вештака за окривљеног АА и налазом и мишљењем специјалисте интерне медицине кардиолога др Владана Марковића од 01.09.2020. године, заједно са решењем Вишег суда у Београду К-По1 бр.23/14 – Кв-По1 бр.249/19 од 17.10.2019. године.

На овом месту је важно истаћи да је на претресу одржаним пред судом трећег степена, одбрана окривљеног АА предложила да се из списка издвоје записници о саслушању окривљених ЂЂ и ЕЕ у свим фазама поступка, будући да су ови окривљени правноснажно ослобођени оптужбе пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КжЗ-По1 2/17 од 28.09.2017. године, да су извршили по једно кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика у вези са чланом 35 КЗ, за које су теређени оптужницом ТОК КТ.бр. 21/11 од 05.12.2011. године, која је измењена 23.04.2013. године, следом чега у поступку против окривљеног АА, у односу на кога је иста пресуда одлуком Уставног суда поништена, могу бити једино сведоци.

Међутим, судеће веће Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као суда трећег степена, је одбило овај предлог окривљеног АА и његових бранилаца, налазећи да ови докази нису незаконити, ни по својој форми, ни по садржини, сходно одредби члана 16 ЗКП, те да нема разога да из списка буду извојени.

Према налажењу овог суда, одбране окривљених ЂЂ и ЕЕ, који су правноснажном пресудом ослобођени од оптужбе, нису докази који су посредно или непосредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, законом или опште прихваћеним правилима међународног права, те ратификованим међународним уговорима, дакле, нису незаконити докази, ни по својој форми, ни по садржини, сходно одредби члана 16 ЗКП.

Међутим, као што је већ речено, ови докази нису прочитани у доказном поступку на претресу одржним пред судом трећег степена, и на овим доказима, пресуда није заснована. Ово због тога што је одредбом члана 406 ЗКП, прописано да се под законом одређеним условима, може извршити упознавање са садржином записника о исказима саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном поступку, а како су окривљени ЂЂ и ЕЕ правноснажном пресудом ослобођени од оптужбе, то се на њиховим одбранама пресуда не може заснивати, јер овај суд, по правилној примени цитиране одредбе закона, није могао извршити упознавање са садржином записника о исказима правноснажно ослобођених лица.

Оцењујући основаност изјављених жалби, овај суд је прво ценио наводе којима је истакнуто да је целокупан поступак против окривљених вођен од стране ненадлежног суда, јер је Резолуцијом Савета безбедности Уједињених Нација 1244 и Уредбом које су донете од стране специјалног представника Генералног секретара, јесте суспендована надлежног правосудних органа Републике Србије за територију Косова и Метохије, па самим тим и одредбе Кривичног закона на које се позвао Апелациони суд у ожалбеној пресуди, а како су ова Резолуције и Уредба правни акти који се према Уставу Републике Србије непосредно примењују, то је надлежност правосудних органа Републике Србије за територију Косова и Метохије, суспендована. Дакле, надлежност поступајућег суда се не може успостављати док је Резолуција и Уредба које то питање регулишу на снази, односно док се не донесе другачија одлука.

Међутим, Апелациони суд у Београду је цитиране жалбене наводе оценио као неосноване, налазећи да се њима надлежност поступајућег суда неосновано доводи у питање. Окривљеном АА је оптужницом ТОК КТ.бр. 21/11 од 05.12.2011. године, која је измењена 23.04.2013. године, стављено на терет да је извршио инкриминисане радње на територији Републике Србије, а како је одредбом члана 6 став 1 КЗ прописано да кривично законодавство Републике Србије важи за сваког ко на њеној територији учини кривично дело, имајући при томе у виду и одредбе члана 12 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, којом је прописано да је за поступање у предметима кривичних дела из члана 2 истог закона (у који каталог спада и кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим), јесте надлежан Виши суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као првостепени суд за територију Републике Србије.

Жалбени наводи окривљеног АА и његових бранилаца о томе да је кривични поступак вођен без захтева овлашћеног тужиоца, будући да према ставу жалбе, у периоду од 08.07.2011. године до 14.10.2011. године, није било овлашћеног тужиоца против окривљених ГГ и ББ и против њих није у том периоду могла да тече истрага, те није било правно могуће да се из те истраге врши проширење истраге, између осталог и против окривљеног АА, су за овај суд били без утицаја, будући да су били предмет оцене Апелационог суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал у пресуди Кж3-По1 2/17 од 28.09.2017. године, у делу у којем је испитана правилност и законитост пресуде у делу који се односи на окривљене ГГ и ББ, у односу на које је правноснажно осуђујућа пресуда на снази, а били су и предмет оцене Врховног касационог суда који је пресудом Кзз-Ок 4/2018 од 02.03.2018. године оценио да су цитирани наводи захтева за заштиту законитости истакнути и од стране бранилаца окривљеног ББ, адвоката Зорана Перовића, Жељка Дамјановића, Зорана Јаковљевића и Снежане Милићевића, да је кривични поступак против окривљених вођен без захтева овлашћеног тужиоца и да је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 7 ЗКП, неосновани, будући да је и по ставу овог већа, правилан став већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал из пресуде Кж1.По1.бр.23/16 од 23.01.2017. године да је Републички правобранилац, као овлашћени тужилац, у законском року преузео гоњење против

окривљеног ББ и ГГ, па је постојао овлашћени тужилац, док је у односу на окривљеног АА, суштински вођен нов истражни поступак за друго кривично дело, у односу на кривично дело из основног захтева за спровођење истраге против осуђених ББ и ГГ, без обзира на назив акта истражног судије (захтев за проширење истраге).

Такође, наводи изјављених жалби окривљеног АА и његових бранилаца о томе да је пресуда заснована на доказима на којима се по одредбама закона није могла засновати и то на записнику о саслушању осумњиченог ЂЂ у МУП, УКП, СБПОК од 20.09.2011. године, у предмету Ку-81/11, на записнику о саслушању осумњиченог ЂЂ пред истражним судијом Вишег суда у Краљеву од 21.09.2011. године у предмету Ки-57/11, на записнику о саслушању осумњиченог ЕЕ у МУП, УКП, СБПОК од 20.09.2011. године у предмету Ку-88/11, на записнику о саслушању осумњиченог ЕЕ пред истражним судијом Вишег суда у Краљеву од 21.09.2011. године у предмету Ки-57/11, а све због чињенице да су ове одбране дате у периоду од 08.07.2011. до 14.10.2011. године, тј. у време када за кривично гоњење против окривљених није постојао захтев овлашћеног тужиоца, следом чега су, према ставу изнетим у жалбама, све радње предузете у овом периоду, предузете незаконито и сви прибављени докази су прибављени незаконито, због чега се на њима не може засновати пресуда и морају бити издвојени из списка као докази прибављени без захтева овлашћеног тужиоца, за овај суд су били беспредметни. Ово због тога што је, као што је напред речено, Апелациони суд у Београду применом одредбе члана 406 ЗКП одлучио да пресуду не заснива на доказима који су изведени читањем одбрана окривљених ЂЂ и ЕЕ и то не само оних на које су дате у периоду на коме изјављене жалбе инсистирају, већ одбранама датим у свим фазама поступка, будући да су ова лица правноснажно пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КжЗ-По1 2/17 од 28.09.2017. године ослобођени од оптужбе, а по правилној примени закона, на доказима изведеним читањем записника о саслушању правноснажно ослобођених лица, се пресуда не може заснивати.

Одлуком Уставног суда Уж-12021/2017 ид 02.03.2018.године је констатовано да је подносиоцу уставне жалбе АА повређено право на непристрасан суд, као елемент права на правично суђење, и то због вишеструке процесне улоге коју је судија Милимир Лукић имао, било као члан Високог савета судства, када је гласао за доношење одлуке да се АА, изборном члану Високог савета судства из реда судија, укине имунитет и одобри одређивање притвора, било када је као судија био члан већа које је донело решење Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 31/13 од 31. јануара 2014. године, затим председник већа које је донело пресуду Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 10/15 од 06.11.2015. године и коначно, члан већа које је донело оспорену пресуду Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 23/16 од 23. јануара 2017. године.

Ово веће Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као суда трећег степена, прихвата да је на изнети начин вишеструком процесном улогом судија Милимира Лукића, било повређено право окривљеног АА на непристрасан суд, као елемент права на правично суђење, следом чега је поступајући по налогу Уставног суда, овај суд поново одлучујући о благовремено изјављеним жалбама окривљеног АА и његових бранилаца, нашао да је основано изјављеним

жалбама указано на предметну повреду, али је исту отклонио тако што је одлуку донео након одржаног претреса на коме су изведени докази на бази којих је утврђено чињенично стање као у изреци. На овај начин, поновним извођењем доказа, те њиховом поновном оценом како појединачно, тако и у међусобној вези од стране овог већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, повреда на коју је Уставни суд указао је отклоњена. Дакле, право на непристрасан суд је окривљеном АА у једној фази кривичног поступка било повређено, али та повреда више није од значаја, будући да је ова пресуда донета након одржаног претреса.

У жалбама окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Татјане Јовановић, адвоката мр Немање Јоловића и адвоката Зорана Перовића, се, надаље, спори уврђено чињенично стање и оцена изведених доказа другостепеног суда, износи се сопствена оцена доказа и теза о томе да тврдња оптужнице да је окривљени АА извршио кривично дело за које се терети, у овом поступку остала недоказана, због чега према окривљеном треба донети ослобађајућу пресуду.

На претресу одржаним пред овим судом, окривљени АА у својој одбрани и завршној речи, те његови браниоци, адвокати Немања Јоловић, Зоран Перовић, Предраг Ћетковић и Татјана Јовановић су истакли да без одбрана окривљених ЂЂ и ЕЕ не постоји апсолутно ниједан доказ да је окривљени АА извршио кривично дело за које се терети оптужницом, те да једини резултат доказног поступка изведеног пред судом трећег степена, по правилној примени закона, може да буде ослобађајућа пресуда.

Међутим, ово веће Апелационог суда у Београду, као суда трећег степена је цитиране наводе оценило као неосноване, те је утврдио чињенично стање као у изреци ове пресуде, а ово из следећих разлога:

Прво, уговор о купопродаји између ДТП “ВВ” из ..., као продавца и СУР “ДД” из ..., као купца, које је испред ДТП “ВВ” потписао у то време одговорно лице у привредном друштву, директор, сада осуђени ГГ, док је испред СУР “ДД” уговор потписао власник и оснивач, сада осуђени ББ, а чији предмет је према, наводима уговора, купопродаја објекта који се налази у ... у ул. ... бр. ..., површине 324 м², нема одређену купопродајну цену, већ је наведено да ће ту цену утврдити комисија коју буде формирао Управни одбор ДТП “ВВ” из ...

Да је овај уговор фиктиван, будући да нема битан елемент – цену, произлази из доказа у списима – самог текста уговора из ког следи да ће цена тек бити одређена од страна комисије коју би требало да формира Управни одбор ДТП “ВВ”, исказа саслушаних сведока ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК и ЛЛ, чланова управног одбора који су пред судом били децидни у тврдњи да цена никада није била одређена на Управном одбору и да, шта више, питање продаје предметног локала никада није ни било тема Управног одбора, нити је Управном одбору икада презентован уговор о продаји локала у улици ..., што произлази и из писаних доказа – записника са седница Управног одбора, при чему из исказа саслушаних сведока ЉЉ, ММ, који су касније после осуђеног ГГ обављали функцију директора ДТП “ВВ”, следи да су их одговарајуће службе у предузећу обавестиле да локал није продат, а из исказа сведока НН, руководиоца правне службе овог предузећа, следи да он није сачињавао било какав уговор о купопродаји овог

локала, а што би било у опису његовог посла.

Коначно, сада правноснажно осуђени ББ је оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у подстрекавању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 34 КЗ, а окривљени ГГ због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, а изреком ове пресуде Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1-По1 23/16 од 23.01.2017. године, а која је постала правноснажна доношењем одлуке овог суда КжЗ-По1 2/17 од 28.09.2017. године, је утврђено да је окривљени ББ навео окривљеног ГГ да закључи фиктивни уговор о купопродаји објекта у ..., у Улици ... број ..., површине 324м², иако је знао да за то нема одлуку Управног одбора, као и да сачињени уговор не садржи цену као битан елемент уговора, а по ком уговору купопродајна цена није одређена у складу са чланом 2 наведеног уговора, те знајући да продавцу било каква цена неће бити исплаћена.

Дакле и према налажењу овог суда, а следом свега реченог, предметни уговор о купопродаји, за омогућавање чије овере се окривљени АА у овом поступку терети, је фиктиван.

Надаље, из Извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места МУП РС, СУП Косовска Митровица од 03.02.2003. године са фотодокументацијом и фотокопијом дела уписника, која је саставни део овог извештаја, чији је предмет обраде била књига овере Општинског суда у Косовској Митровици за 1998. годину у оригиналу, произлази да је спорна рубрика под бројем 302 од 02.04.1998.године, те да је криминалистичко – техничким прегледом у колони број 3 поред имена “ББ и ГГ”, констатовано присуство коректор лака, а да је применом метода продорног светла констатовано присуство словних ознака на подлози прекривеној коректор лаком. Надаље у колони број 5, испод потписа на коме највероватније стоји “ГГ”, такође је констатовано присуство коректор лака, а применом метода продорног светла констатовано је присуство словних ознака на подлози прекривеној коректор лаком и том приликом је ишчитано име “ЊЊ”. У колони број 6 је такође констатовано присуство коректор лака поред текста (уговор о купопродаји), с тим што применом метода продорног светла није ишчитан претходни текст. У колони број 8 је поред словних ознака у тексту и нумеричке ознаке која се највероватније односи на матични број ..., са недостатком једне цифре, констатовано присуство коректор лака, а применом методе продорног светла су ишчитане нумеричке ознаке ..., које се највероватније односе на матични број предходно уписан, при чему девета и тринаеста цифра матичног броја нису ишчитане.

Дакле, и према ставу овог суда, из овог доказа несумњиво произлази да је у књизи овере Општинског суда у Косовској Митровици за 1998. годину, и то конкретно на месту где су се налазили подаци који се односе на оверу Ов.бр.302/98, а која је од значаја за овај кривични поступак, извршена преправка и то на начин претходно описан, те да је спорна овера уписана у колоне које су претходно избелене коректор лаком, како се ранији упис не би видео, а како би на том месту били уписани подаци о овери спорног уговор о купопродаји локала у улици ... број ...

У жалбама окривљеног АА и његових бранилаца је истакнуто да је овај доказ незаконито прибављен те да га треба издвојити из списка, али је према ставу овог суда, цитирани жалбени навод неоснован. Наиме, реч је о криминалистичко-техничкој обради књиге овере, као доказног средства изведеног од стране овлашћених радника МУП Републике Србије, СУП Косовска Митровица у преткривичном поступку, а коју радњу је сходно одредбама ЗКП, МУП Републике Србије и овлашћен да чини у правцу прибављања и обезбеђивања доказа за вођење кривичног поступка, а сходно одредби члана 225 став 1 тада важећег ЗКП. У конкретном случају ова радња МУПа се показала као веома важна, будући да из доказа у списима, односно увидом у књигу овере Општинског суда у Косовској Митровици за 1998. годину, следи да у тој књизи недостаје одређени број страна, а међу њима и она на којој би требало да се налазе подаци у вези са овером под редним бројем Ов.302/98.

Из доказа у списима произлази да су подаци унети у уписник овере Општинског суда у Косовској Митровици за број 302/98 од 02.04.1998. године, која рубрика је претходно избељена коректором, унети на тај начин што је рукопис уклопљен са претходним и наредним бројевима овера.

Дакле, по налажењу овог већа Апелационог суда у Београду, наведени докази су прибављени законито у преткривичном поступку и у складу са овлашћењима које у тој фази поступка имају органи унутрашњих послова према одредбама процесног закона који се у то време примењивао, те су другачији жалбени наводи оцењени као неосновани.

Из графолошког вештачења сталног судског вештака графолога Радослава Свирчевића, следи да је спорни потпис на уговору закљученом 30.12.1997. године, на коме се налази печат овере са датумом 02.04.1998. године, на месту предвиђеном за потпис референта, а на коме стоји потпис “ЂЂ”, исписао управо ЕЕ, а не ЂЂ, при чему је наведени потпис настао покушајем имитације веродостојног потписа.

Из овог доказа, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, утврђује да су у овери предметног уговора о купопродаји учествовали радници суда ЂЂ и ЕЕ, који су у Општинском суду у Косовској Митровици обављали послове референата овере.

Надаље, из одбране окривљеног ГГ произлази да он никада није оверавао предметни уговор пред Општинским судом у Косовској Митровици, а у својству директора ДТП “ВВ” из ..., потогу не 02.04.1998. године, с обзиром да је фактички са места директора наведеног предузећа био смењен још 01.01.1998. године, а функција му је званично престала 04.02.1998. године, па у време када је уговор оверен није ни био директор ДТП “ВВ”.

Како је у књизи овере Општинског суда у Косовској Митровици под редним бројем Ов.302/98, уписано не само име, већ и матични број осуђеног ГГ ..., коме недостаје једна цифра, то је овај суд, следом свега реченог, закључио да је до спорног уписа овере од стране ЂЂ и ЕЕ, дошло у одсуству странака односно потписника уговора о купопродаји локала у улици ... број ... у ...

Такође, из доказа у списима произлази да је окривљени АА са осуђеним ББ имао пријатељски однос будући да то произлази из самих навода одбране окривљеног АА у којој је пред судом рекао да окривљеног ББ познаје као угоститеља у чији је локал свраћао и са којима је остао у контакту и по пресељењу у Београд. Такође пресретнути разговори, који, иако се не односе на инкриминисани период (2000 и 2001 година), имајући у виду њихову динамику и садржину, оповргавају тезу одбране окривљеног АА поновљену у изјављеним жалбама, да он површно познаје окривљеног ББ и да са њим није у пријатељским односима. Наиме, док је сада осуђени ББ био на мору у Црној Гори, чуо се са окривљеним АА, који га у разговору ословљава са “Љубе”, осуђени ББ је питао окривљеног АА “Шта ОО ради, ја је зове, она није доступна”, мислећи на супругу окривљеног АА, ОО, па ценећи уопште контекст разговора, то из доказа изведеног читањем транскрипта разговора, ово веће Апелационог суда у Београду закључује да су окривљени АА и осуђени ББ блиски пријатељи, а свакако не “познаници” како је то у својој одбрани окривљени АА настојао да прикаже.

Коначно, у одбрани окривљеног АА је наведено да је у граду чуо да је локал у улици ... био у закупу, чуо је и причу да је продат, те да му је у једном тренутку окривљени ББ рекао да је он купио локал и показао му је уговор о купопродаји и пратећу документацију, а о тој купопродаји нешто је чуо и од тадашњег начелника СУП-а у Косовској Митровици, наводећи да приликом састављања, нити приликом овере уговора ни на један начин није учествовао, док је у одбрани сада осуђеног ББ наведено да је АА ситуација око уговора позната, јер му је једном приликом показао решење ДТП ”ВВ” и одобрење Министарства финансија, а све да би чуо АА мишљење о свему томе, а оценом ових доказа, како појединачано тако и у њиховој међусобној вези, ово веће Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је закључило да је између окривљених АА и сада осуђеног ББ, постојао посебан однос поверења, те да су наводи одбране окривљеног АА да је са осуђеним ББ био само познаник, неуверљиви и срачунати на избегавање кривице.

Дакле, када се има у виду да је током поступка на несумњив начин утврђено да уговор о купопродаји локала у улици ... број ... у ... површине 324 м², који су потписали правноснажно осуђени ББ и окривљени ГГ, сачињен 30.12.1997. године, те наводно оверен дана 02.04.1998. године, јесте фиктиван уговор, да из извештаја о криминалистичко-техничком прегледу произлази да су подаци у књизи овере Општинског суда у Косовској Митровици на страни где се налазио број овере 302/98 од 02.04.1998. године, уписани у рубрици која је претходно избељена коректором и то подаци у колонама 3, 5, 6, 8, 9 и 10, па тако: у колони 3 “ББ”, а испод “ГГ”, у колони 5 потписао “ГГ” у колони 6, “уговор о купопродаји” у колони 8 “лично познат број ...” у колони 9 број “255/93” и у колони 10 “СУП.КМ”, да је графолошким вештачењем утврђено да је потпис ББ на клаузули овере фалсификован, те да је лице које је назначено као потписник, окривљени ГГ био децидан да никада није био на овери уговора у Општинском суду у Косовској Митровици, уз околност да су у књизи овере на месту где су уписане уговорне стране, уместо правних лица која закључују уговор, означена физичка лица, која околност управо указује да приликом овере уговор није презентован оверитељима, затим чињеницу да је окривљени АА, који је у критичном периоду био председник Општинског суда у Косовској Митровици, био у блиским

пријатељским односима са осуђеним ББ, који је овако оверени фиктивни купопродајни искористио и противправно уговором о купопродаји од 24.12.2002. године, предметни локал продао Универзитету у Приштини са седиштем у Косовској Митровици за купопродајну цену од 20.040.000,00 динара, и на тај начин себи прибавио противправну имовинску корист у наведеном износу, а ДТП “ВВ” нанео штету у наведеном износу, а како је то утврђено пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1-По1 23/16 од 23.01.2017. године, која је постала правноснажна доношењем пресуде Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж3-По1 2/17 од 28.09.2017. године, према ставу овога већа, и у одсуству непосредних доказа који указују на окривљеног АА као учиниоца кривичног дела, бројност изведених доказа и њихов квалитет, у међусобној повезаности представљају затворен круг индиција и искључују сваки други разуман закључак осим да је окривљени АА, искористио и прекорачио границе свог службеног положаја ... у Косовској Митровици, и наложио својим запосленима службеницима суда ЂЂ и ЕЕ, да у књигу овере упишу и овере спорни уговор, а како би свом пријатељу, осуђеном ББ, прибавио имовинску корист у износу који прелази 1.500.000,00 динара.

Наиме, окривљени АА је као председник Општинског суда у Косовској Митровици био надређен радницима свога суда ЂЂ и ЕЕ, био је лични пријатељ и човек од поверења осуђеног ББ, па теза одбрене, поновљена у жалбама и на претресу одржаним пред овим судом, да окривљени АА са овером фиктивног уговора нема никакве везе, јесте неуверљива, усмерена на избегавање кривице и супротна изведеним доказима.

Према налажењу овог суда, до овере предметног фиктивног уговора није могло доћи без знања и директног налога окривљеног АА, јер је једино овај окривљени, имајући у виду ауторитет који је морао уживати као председник Општинског суда у Косовској Митровици, посебно код службеника суда, имао могућност да оверу уговора организује, тако што је наложио службеницима суда да оверу изврше, а будући да су ЂЂ и ЕЕ, као референти овере били обучени да овај посао обаве, а да при том разлике у рукописима са предходним и каснијим уписима у књизи овере не буде.

Да није било предметне овере фиктивног уговора, пријатељ окривљеног АА, сада осуђени ББ не би могао локал даље да прода Универзитету у Приштини, и тиме оствари противправну имовинску корист, будући да је промет непокретностима строго формалан посао за који закон прописује обавезну реалну форму– оверу пред судом, и то као услов пуноважности, а управо у циљу спречавања злоупотреба.

Имајући у виду велику вредност локала у Косовској Митровици у улици ... број ..., околност да су се о његовој продаји интересовали и каснији директори оштећеног предузећа тражећи од надлежних служби званичну информацију о томе да ли је локал продат, сви чланови Управног одбора оштећеног предузећа су имали јасна и сигурна сећања о томе да о продаји тог локала никада није било речи на седницама Управног одбора, иако је од тада прошло много времена, те да се по граду причало о томе да је локал продат (о чему говори и окривљени АА у својој одбрани), то је, према налажењу овог суда, овера фиктивне продаје предметног локала, а тиме и давање потребне законске форме фиктивном уговору, која је нужна за његову даљу продају и

стицање противправне имовинске користи, као коначан циљ, у одсуству уговорних страна и самог уговора, било једино могуће организовати на високом нивоу, односно једино по налогу самог председника суда, а управо у интересу његовог пријатеља, осуђеног ББ.

Следом реченог, овај суд је оценом изведених доказа, како појединачно тако и у њиховој међусобној вези, са степеном извесности извео закључак да је окривљени АА, а на неко други, омогућио оверу фиктивног уговора, тако што је наложио референтима овере да изврше радње описане у изреци пресуде, због чега су супротни наводи изјављених жалби, оцењени и одбијени као неосновани.

Надаље, како из исказа сведока ПП, представника Универзитета у Приштини, произлази да су преговори са окривљеним ББ о купопродаји локала у ... у улици ... број ..., површине 324 м², трајали од почетка 2002. године, то је предметна овера фиктивног уговора морала бити раније завршена, јер се на основу ње осуђени ББ у преговорима легитимисао као власник локала, а следом реченог, време извршења кривичног дела окривљеног АА је правилно у оптужници опредељено као као лето 2000. или 2001. године, будући да су овакви наводи оптужбе, супротно жалбеним наводима окривљеног АА и његових бранилаца, доказани.

У жалбама окривљеног АА и његових бранилаца се истиче да је суд игнорисао да се умишљај извршиоца кривичног дела цени искључиво у тренутку предузимања радњи извршења, а умишљај саучесника у моменту предузимања радње саучесништва, те да је у конкретном случају везано за имовинску корист прибављену окривљеном ББ, умишљај окривљеног АА било неопходно ценити у лето 2000. или 2001. године, будући да је то време у коме се окривљени терети да је извршио кривично дело. Према ставу изнетом у жалби, умишљај окривљеног АА је суд изместио у будуће време, то јест у крај 2002. године када је окривљеном ББ исплаћена купопродајна цена у износу од 20.040.000,00 динара након продаје локала Универзитету у Приштини. Према ставу одбране, окривљени АА није знао нити је могао знати да ће осуђени ББ крајем 2002. године продати локал за износ већи од 1.500.000,00 динара, а како је вредност прибављене имовинске користи у време извршења кривичног дела за које се окривљени терети мања од 1.500.000,00 динара, може се радити само о кривичном делу из члана 359 став 2 у вези става 1 КЗ, за које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Дакле, како је одредбом члана 16 КЗ, прописано да се умишљај извршиоца кривичног дела цени *tempore criminis*, без обзира када је и да ли је наступила нека последица, то касније постигнута цена за продају локала од 350.000,00 евра, апсолутно нема никакве везе ни са тржишном ценом, а посебно не са умишљајем окривљеног АА.

Међутим, према налажењу овог суда, правилно је првостепени суд закључио да је окривљени АА прибавио имовинску корист у износу од преко 1.500.000,00 динара свом пријатељу осуђеном ББ, будући да из доказа у списима произлази да је осуђени ББ, стекавши власништво на предметном локалу, а што му је омогућено овером фиктивног уговора о купопродаји од стране окривљеног АА, тај уговор искористио и противправно, уговором о продаји од 24.10.2002. године локал продао Универзитету у Приштини за купопродајну цену од 20.040.000,00 динара, те на тај начин себи

прибавио противправну имовинску корист у наведеном износу.

И према ставу овог већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, правилан је закључак другостепеног суда да је у конкретном случају вредност прибављене противправне имовинске користи 20.040.000,00 динара, будући да је окривљени ББ локал продао за ову купопродајну цену.

И ово веће сматра да имовинска корист јесте чиста добит која се састоји у вишку имовине извршиоца коју је прибавио извршењем кривичног дела, при чему постоји могућност да се облик имовинске користи промени. Ово се обично дешава када извршилац располаже предметом од вредности које је прибавио кривичним делом, па уз накнаду или не, предмет пренесе на друго лице, или се пак предмет уништи или изгуби, тако да његово одузимање од извршиоца више није могуће. У овим ситуацијама је неопходно утврдити новчани износ који одговара тржишној вредности предмета у време када је извршењем кривичног дела прибављен, и за који износ ће се извршилац обавезати да плати, јер одговара прибављеној имовинској користи.

Међутим, уколико је правним послом на пример продајом или заменом предмета, постигнута имовинска корист већа од тржишне вредности ствари прибављених кривичним делом, за правну квалификацију дела одлучна је стварно постигнута имовинска корист.

Како је у конкретном случају вредност прибављене имовинске користи одређена правним послом и то купопродајним уговором на износ од 20.040.000,00 динара, то је и према ставу овог суда несумњиво да је у конкретном случају вредност противправне имовинске користи коју је осуђени ББ прибавио управо ова вредност, а наводима браниоца окривљеног АА са претреса одржаним пред овом судом о томе да вредност не одговара тржишној вредности, се правилност и законитост пресуде не доводи у питање.

Стога, и за кривицу окривљеног АА карактер одлучне чињенице има то што је умишљајно искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем граница свог службеног овлашћења, свом пријатељу осуђеном ББ, прибавио корист и то имовинску корист у виду омогућавања стицања права својине на предметном локалу, а како осуђени ББ за тај локал није платио ништа, јер цена у уговору није била ни одређена (а што је окривљеном АА било познато јер му је уговор показан), а који га је касније продао за износ купопродајне цене од 20.040.000,00 динара, то је и према ставу овог суда, својим радњама окривљени АА прибавио осуђеном ББ имовинску корист у износу од управо 20.040.000,00 динара, односно цео износ добијен кроз продају предметног локала, па другачији наводи жалби немају утицаја на одлуку овог суда.

Ценећи психички однос окривљеног АА према учињеном кривичном делу, другостепени суд је према ставу овог суда, правилно закључио да је окривљени АА у лето 2000. или 2001. године, свестан да као службено лице, ... Општинског суда у Косовској Митровици, искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем граница свог службеног овлашћења, осуђеном ББ прибавља имовинску корист у износу од преко 1.500.000,00 динара, при чему је био урачунљив, свестан свога дела и његове

зобрањености, чије је извршење хтео, па су наводи изјављених жалби о томе да је суд умишљај окривљеног “изместио у неки будући тренутак”, неосновани и без утицаја на одлуку овог суда.

Имајући у виду напред наведено, према ставу овог већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као суда трећег степена, у радњама окривљеног АА се стичу сви, како субјективни, тако и објективни елементи једног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ за које је изреком ове пресуде оглашен кривим, па како није било околности које би искључиле његову кривицу, то га је овај суд огласио кривим за наведено кривично дело.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као суд трећег степена, је након одржаног претреса, те утврђења чињеничног стања као у изреци пресуде, поводом изјављених жалби, а по службеној дужности у погледу чињеничног описа дела, с обзиром на одлуку Уставног суда Републике Србије, окривљеног АА огласио кривим, при том водећи рачуна да не повреди идентитет оптужбе и пресуде, односно оглашавајући окривљеног АА кривим због извршења кривичног дела које му је оптужбом стављено на терет, те утврђујући изреком пресуде конкретне радње које је предузео и изостављајући оне делове који током овог поступка нису могли бити на несумњив начин утврђивани, а односе се на конкретне радње ЂЂ и ЕЕ, који су правноснажно ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, у вези члана 35 КЗ, јер је Апелациони суд у Београду у пресуди Посебног одељења за организовани криминал КжЗ По1 број 2/17 од 28.09.2017. године нашао да су се у њиховим радњама стекла сва обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 2 КЗ, за које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

На овај начин, Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, није повредио границе постављене оптужењем, односно водећи рачуна да не прекорачи оптужбу, окривљеног АА је огласио кривим због предузимања противправних радњи које се односе на то да је омогућио оверу фиктивног уговора о купопродаји, наложивши службеницима суда да у уписник овере упишу податке који се тичу предметне овере, те на примерку уговора унесу клаузулу овере и овере је округлим печатом Општинског суда у Косовској Митровици, и на тај начин прибављање имовинске користи осуђеном ББ у износу преко 1.500.000, 00 динара.

Дакле, измене чињеничног описа кривичног дела у изреци пресуде, јесу након утврђења чињеничног стања пред овим судом, остале у границама чињеничног основа оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

Испитујући пресуду у делу одлуке о казни, у ком делу се њена правилност спори жалбом окривљеног АА и жалбама његових бранилаца адвоката мр Немање Јоловића и Татјане Јовановић, а одлучујући и по службеној дужности, на основу одредбе члана 451 став 2 ЗКП поводом жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Перовића, који је жалбу изјавио у корист окривљеног али не и због одлуке о казни, Апелациони суд у

Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као суд трећег степена, налази да је другостепени суд правилно утврдио околности из члана 54 КЗ, те је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА ценио протек времена од извршења дела, чињеницу да је окривљени породичан човек, отац једног пунолетног детета (друго дете му је преминуло), као и његову ранију неосуђиваност, док отежавајућих околности није било.

Међутим, овај суд је након одржаног претреса пред судом трећег степена ценио и наводе приложене лекарске документације и медицинска вештачења, те околност да су браниоци окривљеног поднели захтев за понављање кривичног поступка, који је и дозвољен неправноснажним решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.23/14 – Кв-По1 бр.249/19 од 17.10.2019. године.

Наиме, из доказа у списима произилази да је окривљеном АА здравље након доношења пресуде Апелационог суда у Београду КжЗ-По1 бр.2/17 од 28.09.2017. године, нарушено, те да он болује од тешких депресивних епизода, са симптомима психозе, које су довеле до високог суицидног ризика, како је то констатовано у налазу и мишљењу судског вештака др Бранка Мандића од 17.04.2019. године, те чињенице да из медицинске документације следи да је окривљени на лечењу у Дневној клиници за психијатријске болести “Др Лаза Лазаревић”. Такође, здравствено стање окривљеног је знатно нарушено и због проблема у слабинским и крсним пршљеновима кичменог стуба, о чему се у свом налазу и мишљењу изјаснио судски вештак примаријус др Весна Јовановић, која је у свом налазу констатовала да је код окривљеног АА дошло до трајног умањења животне активности за 15%, што има тенденцију прогресивног погоршања. Такође, окривљени има и кардиоваскуларне проблеме, будући да из лекарске документације Института за кардиоваскуларне болести следи да је током 2018. и 2019. године окривљени обавио већи број здравствених процедура, те да му је дијагностиковано постојање аритмије.

Ценећи и ове олакшавајуће околности на страни окривљеног АА, које другостепени суд није ценио, будући да му нису биле познате, те степен кривице и јачину повреде угрожавања заштићеног добра, побуде због којих је кривично дело извршено, овај суд је окривљеног АА уважавањем жалби окривљеног и његових бранилаца осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, налазећи да ће се овако изреченом казном постићи сврха кажњавања изрицањем кривичних санкција које су предвиђене одредбом члана 4 и 42 КЗ, а како је казна адекватна како тежини извршеног кривичног дела, са једне стране, тако и личности окривљеног као извршиоца, са друге, то ће се њоме довољно утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела.

Сходно одредби члана 63 КЗ овај суд је одлучио да се окривљеном АА у изречену казну има урачунати време које је провео у притвору.

На основу одредбе члана 262 став 2 ЗКП, у вези члана 264 став 1 ЗКП, окривљени АА је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће одлучити суд посебним решењем, па су жалба окривљеног АА и његових бранилаца у делу у коме се другостепена пресуда спори због одлуке о трошковима кривичног

поступка, оцењени као неосновани.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 457 и 459 ЗКП.

Записничар
Гордана Миловановић с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић